

Pianistul LUCIAN GHEJU la Ateneul Român

(Daniela Caraman Fotea, 1 martie 2015)

Stagiunea de marți seara a Filarmonicii „GEORGE ENESCU” a împlinit șase ani de existență. Desfășurată într-o ambianță primitoare, de bun gust, cu acustică prietenoasă actului artistic, răspunde acum exigențelor melomanilor, dar și ale Ambasadei Statelor Unite, care a organizat aici un eveniment cultural cu impact. Serialul concertelor de cameră, al recitalurilor se datorează CRISTINEI SÂRBU, muzician cu fantezie, inventivitate și succese în varii domenii: literatură muzicologică, cronică de specialitate, editor de reviste (Foaia Festivalului Internațional „George Enescu”), producător de emisiuni radiofonice, de manifestări în sfera Euterpei. Parcurgând afișele stagiunii mi-am amintit de Rodica Sava, de concertele care promovau instrumentiști cu talent vizibil, organizate în studioul 8 al Radioului. În urma ei au rămas ecouri dar și o carte consemnativă a celor pe care i-a adus în fața publicului, a microfoanelor.

Acum, iată, Filarmonica și-a asumat nobilul demers. Numeroase sunt programele care completează și răspund dorinței de nou, de inedit ale bucureștenilor (și nu numai). Între ele am întâlnit și recitalul pianistului **Lucian Gheju**, lector universitar dr. la Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca. L-am ascultat prima oară la Festivalul Internațional de lied „Ionel Perlea”, onorând cu prezența sa manifestarea care l-a premiat cu ani în urmă. Pianistica sa era fină, subtilă, menită a-i pune în valoare înzestrarea, talentul.

Prezența lui **Lucian Gheju** în recital la Ateneu, a fost și ea un eveniment. Influențat în carieră de un Klaus Hellwig (Berlin), Robert Levin (Harvard), Noel Flores (Viena), Robert Hill (Karlsruhe – Germania), laureat al multor concursuri naționale și internaționale, a susținut recitaluri și concerte în Germania, Austria, Belgia, Italia. Binevenită și pentru noi este întâlnirea cu arta sa. Ideea principală a alcătuirii programului a fost, la rândul ei deosebită: prezentarea unor transcripții pentru pian. Subiectul, generos, a fost, de altfel și tema tezei de doctorat a muzicianului. O reală aventură sonoră: identificarea în partituri a unor personalități majore din istoria muzicii, îngemănarea mesajelor într-o nouă înveșmântare sonoră, păstrând harul, delectarea, elevația spirituală.

Așadar, **Bach-Busoni** – Ich ruf zu dir, Herr, BWV 629 și Nun komm der Heiden Heiland, BWV 659 (cel mai vehiculat aranjament pentru pian al coralului, și pentru că nici un detaliu din partitura originală – pentru orgă, nu este omis) apoi **Bach –Myra Hess** – Jesus bleibet meine Freunde, BWV 147, din cantata Herz und Mund und Tod und Leben, BWV 147. Dincolo de concentrarea pe expresie, pe liniștea și măreția bachiană, am remarcat utilizarea măiastră a pedalei suplinind ecoul, reverberația sunetului orgii. „Îngrijirea” atentă a fiecărei voci în ansamblul construcției a creat bolta sonoră de catedrală.

În prelucrarea lui Franz Liszt după lied-ul Der Doppelgänger de **Schubert**, ca și în piesa finală a recitalului, **Schubert** - Fantezia Călătorul op.15 în Do major, am identificat o altă idee aparte de concepere a programului: Liszt a fost foarte interesat de creația marelui romantic. Își exprimase chiar dorința de a realiza un concert pentru pian folosind teme din Călătorul. Iar tema din Adagio-ul (prima parte) din Sonata nr.12 în la bemol Major, op.26 de **Beethoven** (nici un recital nu se

poate lipsi de un mare opus romantic, spunea Lucian Gheju), este îngemănată cu aceea a Impromptu-ului op.142, nr.2 de Schubert...

Opus-ul beethovenian a cunoscut, la rândul său o interpretare notabilă. Să amintesc doar de energia Scherzo-ului, valorificarea pianistică a scriiturii orchestrale din partea a 3-a – Marcia Funebre, balansul de nuanțe (pianissimo - sforzando) din variațiunea a treia a primei părți din sonată, staccato-urile măiestre, perlajul prețios, eleganța dezinvoltă a Allegro-ului final urmând tristeții grandioase a marșului funebru.

Fantezia Călătorul op.15, singura pagină spectaculară scrisă de Schubert, axată ca atare, exclusiv, pe virtuozitate, a încheiat la cotă de emoție aprinsă recitalul; **Lucian Gheju**, este înzestrat cu mulți talanți, pe care ni i-a întors, generos.

Un repertoriu transmis cu forță dramatică, tensiune, sensibilitate, lirismul frazei, tehnică și stilistică impecabile. Nici una dintre aceste virtuți nu a lipsit demersului pianistic.

Am avea bucuria de eveniment ascultându-l pe **Lucian Gheju, concertistul Lucian Gheju**, pe o nouă scenă bucureșteană.